

filarmonica
ploiești

VIRTUAL
CONCERT
HALL

PROGRAM DE SALĂ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ
24 03 2026

filarmonicaploiesti.ro

filarmonica
ploiești

24.03.26

ORA 19:00
SALA ION BACIU

SPECTACOL DESFĂȘURAT SUB EGIDA
AMBASEDEI REPUBLICII ELENE LA BUCUREȘTI

DE LA TĒCHNĒ LA INFINIT

spectacol imersiv

EVENIMENT DEDICAT ZILEI NAȚIONALE A REPUBLICII ELENE
ȘI ANIVERSARII A 150 DE ANI DE LA NAȘTEREA LUI CONSTANTIN BRÂNCUȘI

RECITAL CVINTETUL CHRONOS

INVITAȚI: **OLIVIA MARIN** VIOLONCEL, **MIHAELA RUS** ACTRIȚĂ

ÎN PROGRAM, LUCRĂRI DE
**GEORGE ENESCU, CIPRIAN PORUMBESCU, PAUL CONSTANTINESCU,
CONSTANTIN DIMITRESCU, NIKOS SKALKOTTAS, MIKIS THEODORAKIS**

ACCESUL ESTE LIBER, ÎN LIMITA LOCURILOR DISPONIBILE.

DIRECTOR GENERAL: **VLAD MATEESCU** | DIRECTOR ARTISTIC: **GEORGIANA FRÎNCU** | CONCEPT: **DARIA LUPU**
IMAGINE GENERATĂ CU AJUTORUL INTELIGENȚEI ARTIFICIALE.

I

- Domnule Brâncuși, ce credeți că ați făcut cel mai important și mai durabil?

Κύριε Μπρανκούζι, τι πιστεύετε ότι ήταν το πιο σημαντικό και διαχρονικό έργο σας;

- Am făcut piatra să cânte pentru omenire.

Έκανα την πέτρα να τραγουδήσει για την ανθρωπότητα.

- Vedeți voi?! ... Să vezi departe, e una, dar să ajungi, acolo, e cu totul altceva.

Βλέπετε; ... Το να βλέπεις μακριά είναι ένα πράγμα, αλλά το να φτάσεις εκεί είναι κάτι εντελώς διαφορετικό.

- Nu am inventat lumea, ci am încercat să o ordonez, am căutat forma absolută în tot ceea ce am făcut. M-a provocat dorința de a atinge armonia invizibilă, cea care te confundă cu universul.

Δεν επινόησα τον κόσμο, αλλά προσπάθησα να τον τακτοποιήσω, αναζήτησα την απόλυτη μορφή σε ό,τι έκανα. Με προκάλεσε η επιθυμία να αγγίξω την αόρατη αρμονία, εκείνη που σε συγχωνεύει με το σύμπαν.

- Am încercat să fiu un mediator între materie și ordine.

Προσπάθησα να είμαι ένας μεσολαβητής ανάμεσα στην ύλη και την τάξη.

- V-a fost greu?

Ήταν δύσκολο;

- Greu?! Nu, de fapt nu știu prea bine, pentru că eu nu am mai contact. Ego-ul meu a intrat într-un soi de adormire.

Δύσκολο;! Όχι, στην πραγματικότητα δεν ξέρω πολύ καλά, γιατί εγώ δεν μετρούσα πια. Το εγώ μου μπήκε σε ένα είδος νάρκης.

- Am făcut arta așa cum am respirat, nu cu dificultate. N-a fost chin, n-a fost angoasă. Absolutul s-a exprimat prin mine, a devenit stare și

ritm interior.

Έκανα την τέχνη όπως ανέπνεα, χωρίς δυσκολία. Δεν υπήρξε πόνος, δεν υπήρξε αγωνία. Το Απόλυτο εκφράστηκε μέσα από εμένα, έγινε κατάσταση και εσωτερικός ρυθμός.

- Domnule Brâncuși, ce este arta?

Κύριε Μπρανκούζι, τι είναι η τέχνη;

- Hm, ce este arta? Arta mea?! Operele mele spun cel mai bine. Ele reprezintă adevărul absolut. Arta este o oglindă în care fiecare vede ce simte sau ce gândește. Uitați-vă la arta Greciei ...da,... Grecia ...

Χμ, τι είναι η τέχνη; Η τέχνη μου;! Τα έργα μου το λένε καλύτερα. Αντιπροσωπεύουν την απόλυτη αλήθεια. Η τέχνη είναι ένας καθρέφτης μέσα στον οποίο ο καθένας βλέπει αυτό που αισθάνεται ή σκέφτεται. Κοιτάξτε την τέχνη της Ελλάδας... ναι... η Ελλάδα...

CIPRIAN PORUMBESCU - „BALADA”

Τσιπριάν Πορουμπέσκου – «Μπαλάντα»

II

- Cum vedeți Grecia?

Πώς βλέπετε την Ελλάδα;

- O văd ... echilibrul perfect între formă și spirit. Din Grecia străbate simplitatea esențială în forme clare, forma este redusă la proporție și armonie, matematica devine frumusețea naturală.

Τη βλέπω... ως την τέλεια ισορροπία ανάμεσα στη μορφή και το πνεύμα. Από την Ελλάδα αναδύεται η ουσιαστική απλότητα μέσα από καθαρές μορφές, η μορφή μειώνεται σε αναλογία και αρμονία, τα μαθηματικά γίνονται φυσική ομορφιά.

- Grecia înseamnă legătura cu sacrul, pentru că, vedeți voi, arhitectura grecească nu este doar funcțională, este spirituală.

Η Ελλάδα σημαίνει σύνδεση με το ιερό, γιατί, βλέπετε, η ελληνική αρχιτεκτονική δεν είναι μόνο λειτουργική, είναι πνευματική.

- Arta greacă nu poate fi supusă mimetismului, nu poate fi un model de imitat, dar poate fi un exemplu de întoarcere la esență, la forma pură.

Η ελληνική τέχνη δεν μπορεί να υποταχθεί στη μίμηση, δεν μπορεί να γίνει πρότυπο προς αντιγραφή, αλλά μπορεί να αποτελέσει παράδειγμα επιστροφής στην ουσία, στην καθαρή μορφή.

- Eu am avut tot timpul o idee, care m-a urmărit: nu forma exterioară contează, ci esența lucrurilor, iar ideea asta a mea se potrivește foarte bine cu rigoarea și claritatea arhitecturii grecești.

Είχα πάντα μια ιδέα που με ακολουθούσε: δεν έχει σημασία η εξωτερική μορφή, αλλά η ουσία των πραγμάτων και αυτή η ιδέα ταιριάζει πολύ καλά με την αυστηρότητα και τη σαφήνεια της ελληνικής αρχιτεκτονικής.

- Gândiți-vă la un templu grecesc,... gândiți-vă la Panteon: are linii simple și dure, are proporții matematice absolute, perfecte, inspiră echilibru, inspiră liniște și spiritualitate.

Σκεφτείτε έναν ελληνικό ναό... σκεφτείτε τον Παρθενώνα: έχει απλές και αυστηρές γραμμές, απόλυτες, τέλειες μαθηματικές αναλογίες, εμπνέει ισορροπία, ηρεμία και πνευματικότητα.

- Mutați-vă acum gândul la Coloana fără sfârșit: formă repetitivă, dar simplă și clară, are ritm și proporție ce-ți dau senzația de infinit și armonie, dincolo de ideea decorativă, transmite o idee spirituală.

Μεταφέρετε τώρα τη σκέψη σας στην Άπειρη Στήλη: επαναλαμβανόμενη μορφή, αλλά απλή και καθαρή, έχει ρυθμό και αναλογίες που σου δίνουν την αίσθηση του απείρου και της αρμονίας, πέρα από τη διακοσμητική ιδέα, μεταδίδει μια πνευματική ιδέα.

- Panteonul și Coloana fără sfârșit au puritatea formei prin simplitate. Grecii au știut să asculte marmura ca nimeni alții.

Ο Παρθενώνας και η Άπειρη Στήλη έχουν την καθαρότητα της μορφής μέσα από την απλότητα. Οι Έλληνες ήξεραν να «ακούνε» το μάρμαρο όσο κανείς άλλος.

PAUL CONSTANTINESCU - „CÂNTEC VECHI”

Πάουλ Κονσταντινέσκου – «Παλαιό Τραγούδι»

III

- Vă regăsiți în arhitectura Greciei, domnule Brâncuși?

Βρίσκετε τον εαυτό σας στην αρχιτεκτονική της Ελλάδας, κύριε Μπρανκούζι;

- Mă regăsesc impuritatea formei și în exprimarea unei idei profunde prin simplitate. Mă regăsesc în disciplina formei. Împreună am slujit idealul nu realul.

Βρίσκω τον εαυτό μου στην καθαρότητα της μορφής και στην έκφραση μιας βαθιάς ιδέας μέσα από την απλότητα. Βρίσκω τον εαυτό μου στην πειθαρχία της μορφής. Μαζί υπηρετήσαμε το ιδανικό, όχι το πραγματικό.

- Mă tem că am nevoie de mai mult spus, domnule Brâncuși!

Νομίζω ότι χρειάζομαι περισσότερα λόγια...

- Uite, privește un templu grecesc: nu e o formă obișnuită, ci una ideală. Pasărea mea în văzduh nu este chiar o pasăre, ea sugerează zborul, nu îl descrie în detaliu. Pasărea mea nu este o pasăre concretă, este ideea de zbor. Templul grecesc este un loc sacru, este sfânt, pasărea mea este emoția pură, aproape spirituală.

Κοίτα έναν ελληνικό ναό: δεν είναι μια συνηθισμένη μορφή, αλλά μια ιδανική. Το έργο «Πουλί μου στον αέρα» δεν είναι ακριβώς ένα πουλί· υποδηλώνει την πτήση, δεν την περιγράφει λεπτομερώς. Δεν είναι ένα συγκεκριμένο πουλί, είναι η ιδέα της πτήσης.

Ο ελληνικός ναός είναι ένας ιερός τόπος. Το πουλί είναι καθαρό συναίσθημα, σχεδόν πνευματικό.

- Dacă stau bine, să mă gândesc, nu doar că mă regăsesc în arhitectura Greciei, ci chiar am continuat spiritul ei. Dacă Grecii au simplificat realitatea, eu am redus-o la esența absolută.

Αν το σκεφτώ καλά, όχι μόνο βρίσκω τον εαυτό μου στην ελληνική

αρχιτεκτονική, αλλά έχω συνεχίσει και το πνεύμα της. Αν οι Έλληνες απλοποίησαν την πραγματικότητα, εγώ την μείωσα στην απόλυτη ουσία της.

NIKOS SKALKOTTAS - DANSURI DIN SUITA „5 DANSURI GRECEȘTI” Νίκος Σκαλκώτας - Χοροί από τη σουίτα «5 Ελληνικοί Χοροί»

IV

- Domnule Brâncuși, unde apare ideea de altfel? Unde se naște gândul diferenței?

Κύριε Μπρανκούζι, πού εμφανίζεται η ιδέα του «διαφορετικού»;

- Nu m-aș gândi neapărat la diferență, ci aș spune... depinde cum și de unde privești.

Δεν θα το έβλεπα απαραίτητα ως διαφορά, αλλά θα έλεγα... εξαρτάται από το πώς και από πού κοιτάς.

- Privește, coloana grecească, începe de la pământ și se termină sub arhitravă. Coloana mea nu începe de nicăieri și nu se termină nicăieri. Fiecare element romboidal se repetă și pare să continue dincolo de sine. La greci, coloana este parte din arhitectură, suportă, susține.

Δες: η ελληνική κολόνα ξεκινά από το έδαφος και τελειώνει κάτω από το επιστύλιο. Η δική μου κολόνα δεν αρχίζει από πουθενά και δεν τελειώνει πουθενά. Κάθε ρομβοειδές στοιχείο επαναλαμβάνεται και φαίνεται να συνεχίζεται πέρα από τον εαυτό του.

Στους Έλληνες, η κολόνα είναι μέρος της αρχιτεκτονικής, υποστηρίζει, κρατάει.

- Coloana mea susține ideea de ascensiune, este ea însăși o arhitectură. O arhitectură a Infinitului .

Coloanele grecești au un rol matematic, structural, ele țin greutatea. Coloana mea nu ține nimic, ea o eliberează.

Η δική μου κολόνα υποστηρίζει την ιδέα της ανόδου, είναι η ίδια μια αρχιτεκτονική. Μια αρχιτεκτονική του Απείρου.

Οι ελληνικές κολόνες έχουν μαθηματικό, δομικό ρόλο και κρατούν βάρος. Η δική μου δεν κρατά τίποτα αλλά το απελευθερώνει.

- Și totuși, nu sunt atât de departe de grecești pe cât credeți. Și eu, precum grecii, am ritm, și eu am propoziție. Fiecare segment al meu se repetă cu o disciplină matematică, nimic nu este improvizatie, totul este măsură. Un fel de măsură care refuză capătul.

Κι όμως, δεν είμαι τόσο μακριά από τους Έλληνες όσο νομίζετε. Κι εγώ, όπως κι εκείνοι, έχω ρυθμό, έχω πρόταση. Κάθε στοιχείο μου επαναλαμβάνεται με μαθηματική πειθαρχία, τίποτα δεν είναι αυτοσχεδιασμός, όλα είναι μέτρο. Ένα είδος μέτρου που αρνείται το τέλος.

- Grecii au închis ordinea lumii în templu. Eu am deschis ordinea ideii și a vieții către cer.

Οι Έλληνες έκλεισαν την τάξη του κόσμου μέσα στον ναό. Εγώ άνοιξα την τάξη της ιδέας και της ζωής προς τον ουρανό.

GEORGE ENESCU - „RAPSODIA I”

Τζορτζ Ενέσκου - «Ραψωδία Ι»

V

- Domnule Brâncuși, matematica de care spuneați, lasă loc și muzicii?
Κύριε Μπρανκούζι, τα μαθηματικά που αναφέρατε αφήνουν χώρο και για τη μουσική;

- Dacă lasă loc?! Păi, matematica este muzică. Sau muzica e matematică.

Αν αφήνουν; Μα τα μαθηματικά είναι μουσική. Ή η μουσική είναι μαθηματικά.

- Coloana mea este un cântec repetat. Un cântec ce se aude iar și iar până dispare durerea, până dispare tot ce nu e natural, omenesc,

spiritual.

Η κολόνα μου είναι ένα τραγούδι που επαναλαμβάνεται. Ένα τραγούδι που ακούγεται ξανά και ξανά μέχρι να σβήσει ο πόνος, μέχρι να σβήσει ό,τι δεν είναι φυσικό, ανθρώπινο, πνευματικό.

- Muzica templului grecesc este cea a cosmosului organizat. Coloana mea fără sfârșit este muzica dorinței de a-l depăși.

Η μουσική του ελληνικού ναού είναι εκείνη του οργανωμένου σύμπαντος. Η δική μου Άπειρη Στήλη είναι η μουσική της επιθυμίας να το ξεπεράσει.

- Priviți dansul grecesc. Este ritmul care unește, un fel de rugăciune fără cuvinte. Cercul celor prinși de mâini nu are început, nu are sfârșit.

Κοιτάξτε τον ελληνικό χορό. Είναι ο ρυθμός που ενώνει, μια προσευχή χωρίς λόγια. Ο κύκλος όσων πιάνονται από τα χέρια δεν έχει αρχή ούτε τέλος.

- Priviți acum Masa tăcerii. Nu știu unde începe și nici unde se termină. Cele 12 scaune sunt egale, asemeni grecilor prinși în horă. Ca și dansul, înseamnă „împreună”

Κοιτάξτε τώρα το «Τραπέζι της Σιωπής». Δεν ξέρω πού αρχίζει ούτε πού τελειώνει.

Οι δώδεκα θέσεις είναι ίσες, όπως οι Έλληνες στον κύκλο του χορού. Όπως ο χορός, σημαίνει «μαζί».

- În dansul grecesc, cercul se mișcă, se rotește. La Masa tăcerii, cercul tace, dar nu sugerează absența, ci inspiră respirația comună.

Στον ελληνικό χορό, ο κύκλος κινείται, περιστρέφεται. Στο «Τραπέζι της Σιωπής», ο κύκλος σιωπά, αλλά δεν υποδηλώνει απουσία, εμπνέει κοινή αναπνοή.

- Dansul grecesc îți spune: „Prinde-te de mână și intră în joc, prinde ritmul.”

Ο ελληνικός χορός σου λέει: «Πιάσε το χέρι και μπες στο παιχνίδι, πιάσε τον ρυθμό».

- Masa tăcerii îți spune: „Oprește-te, așează-te, respiră în același ritm

cu ceilalți.”.

Το «Τραπέζι της Σιωπής» σου λέει: «Σταμάτα, κάθισε, ανάπνευσε στον ίδιο ρυθμό με τους άλλους».

- Aici mă întâlnesc pe deplin cu Grecia, în credința că formele artei sau arta ca formă trebuie să creeze comunitate și comuniune, să nu izoleze, să nu intimideze, ci să apropie.

Εδώ συναντώ πλήρως την Ελλάδα, στην πίστη ότι οι μορφές της τέχνης —ή η τέχνη ως μορφή— πρέπει να δημιουργούν κοινότητα και κοινωνία, να μην απομονώνουν, να μην φοβίζονται, αλλά να φέρνουν τους ανθρώπους πιο κοντά.

- Arta, dragii mei, nu este făcută pentru a fi privită sau trăită de la distanță. Ea trebuie simțită și trăită împreună, români cu greci, greci cu români, de la tehnă, până când atingem infinitul.

Η τέχνη, αγαπητοί μου, δεν είναι φτιαγμένη για να την κοιτά κανείς από απόσταση. Πρέπει να τη νιώθεις και να τη ζεις μαζί — Ρουμάνοι με Έλληνες, Έλληνες με Ρουμάνους — από την τέχνη (technē) μέχρι να αγγίξουμε το άπειρο.

**BIS: CONSTANTIN DIMITRESCU -
„DANS ȚĂRĂNESC”**

**ΜΠΙΣ: Κωνσταντίν Δημητρέσκου -
«Αγροτικός Χορός»**

**ZORBA
Ζορμπάς**

**Orchestra Simfonică
a Filarmonicii „Paul Constantinescu”**

Director general:

Vlad Mateescu

Director general artistic:

Georgiana Maria Frîncu

Director onorific și dirijor:

Ilarion Ionescu-Galați

Director artistic onorific și dirijor:

Walter Hilgers

Dirijor onorific:

Ovidiu Bălan

Dirijor:

Radu Postăvaru

Solist concertist:

Gabriel Croitoru

vioară Guarneri „Catedrala” din 1731, a lui George Enescu

Concertmaestri:

Cosmin Stoica

Petru Lupan

Șef orchestră:

Ondin Brezeanu

Secretar muzical:

Cristina Ionescu

**cvartetul
chronos**

**filarmonica
ploiești**

**corul
filarmonicii**

**studio
filarmonica**

**flacăra
prahovei**

**ploiești
big band
JAZZ SOCIETY**

**ploiești
jazz trio**

**brass
ensemble**

filarmonica
ploiești

VIRTUAL
CONCERT
HALL

DIRECTOR GENERAL: **VLAD MATEESCU**
DIRECTOR ARTISTIC: **GEORGIANA FRÎNCU**
DESIGN GRAFIC: **IULIAN BLIDARU**

ACTEMIUM

The Leading Dental Centers of Romania

AGERPRES
Actualizează lumea.

soluții și transport marfă

DULCELLE
COCOAȘĂ & MĂMI

EURIAL

INDUSTRIAL GP
Parteneri în Performanță

rompetrol

KazMunayGas
International
Group Member

MEDICAL
CENTER

Toyota
Ploiești

Un strășp
de fericire

